

Bilag 6.

CENTRALORGANISATIONEN FOR TELEFONSTANDEN I DANMARK

Den 19. april 1971.

På opfordring fra ligningslovsudvalget, som Centralorganisationen for Telefonstanden i Danmark havde foretræde for den 14. april 1971 i anledning af finansministerens den 17. marts 1971 fremsatte lovforslag nr. 159 om ændring af lov om særlig indkomstskat, skal vi herved skriftligt gengive hovedtrækkene af vore indvendinger mod forhøjelsen af beskatningsprocenterne i de af os påtalte tilfælde.

Indledningsvis skal vi nævne, at vore medlemmer i visse tilfælde ved afskedigelser på grund af rationalisering og automatisering kan få udbetalt enten *affindelsessum* eller *efterløn* som erstatning for tab af stilling. Disse erstatningssummer er i skattemæssig henseende henført under loven om særlig indkomstskat, hvor beskatningsprocenten hidtil har været 30, men nu foreslås forhøjet til 40, hvilket vi finder både beklageligt og urimeligt for den slags ydelser, hvilket der vil blive redegjort for i det følgende.

Affindelsessummen ydes til centralbestyrere på landcentraler, når deres stillinger som følge af automatiseringen mistes, og når centralbestyrelsen opfylder visse betingelser vedr. ansættelsestid m. v. Den udbetalte affindelsessum er eneste vederlag, centralbestyrerne opnår i forbindelse med afsked på grund af automatisering, idet centralbestyrerne i modsætning til hovedparten af det øvrige personale ved telefonselskaberne ikke er omfattet af nogen pensionsordning. For tiden udgør affindelsessummen omkring 40.000 kr. (svarende til ca. en årsløn). Den kan udgøre et lidt større eller lidt mindre beløb, afhængig af ancienniteten og vedkommendes lønforhold på afskedigelsestidspunktet. Endelig er der også regler for, at nogle centralbestyrere kun tilkommer det halve af den foran nævnte sum.

Til videre belysning af centralbestyrernes vilkår ved afsked på grund af samfundets krav om automatisering og rationalisering skal nævnes, at disse mennesker ofte gennem en lang livsgerning på centralerne i en alder af 55-60 år eller mere pludselig står uden et erhverv ofte i egne af landet med meget ringe beskæftigelsesmuligheder, hvorfor disse mennesker uden egen skyld er blevet bragt i en meget uheldig situation, hvor det er så godt som umuligt for disse afskedigede centralbestyrere at få noget arbejde, som de har passende forudsætninger til at kunne klare. Til gengæld er disse mennesker i mange tilfælde ikke gamle nok til at have erhvervet ret til at oppebære folkepension, hvorfor de i indtægtsmæssig henseende kan blive meget ringe stillet.

Derfor vil de økonomiske vilkår for centralbestyrere, der får udbetalt affindelsessum, blive yderligere forringet, såfremt lovændringen om forhøjelse af beskatningsprocenten fra 30 til 40 pct. gennemføres også for denne form for ydelse.

Efterløn er ligeledes et beløb, der udbetales som erstatning for tab af stilling. Denne form for ydelse gives i visse tilfælde til telefonister, der ikke er omfattet af pensionsrettigheder, idet det forholder sig således, at telefonselskaberne gennem de sidste 15 år eller mere har undladt at give telefonisterne pensionsmæssige rettigheder for at blive fri for at udbetale pensioner til personale, der på grund af automatiseringen ikke længere kan blive beskæftiget inden for telefonselskaberne.

Telefonisternes efterløn, der udbetales som en samlet sum, ydes med beløb, der svarer til 1, 3 eller 6 måneders løn i forhold til den enkeltes tjenestetid som telefonist. For at opnå ret til den højeste sum kræves mindst en anciennitet på 10 år.